

Fra Jesús Etayo
Priore Generale

RZYM, 13.11.2017
Prot. N. PG075/2017

ŚWIĘTO NAJŚWIĘTSZEJ MARYI PANNY, PATRONKI NASZEGO ZAKONU SZPITALNEGO

Moi drodzy Bracia, Współpracownicy oraz Członkowie Rodziny Szpitalnej św. Jana Bożego.

18 listopada, w trzecią sobotę miesiąca, będziemy obchodzić w Zakonie uroczystość Najświętszej Maryi Panny, Patronki Naszego Zakonu i naszej Rodziny Szpitalnej św. Jana Bożego. Z tej okazji pragnę przesłać Wam moje najserdeczniejsze życzenia a także zachęcić Was do odpowiedniego przygotowania i do radosnych obchodów tego święta.

Na różne sposoby i różnie nazywana, Najświętsza Maryja Panna, *Królowa Szpitalnictwa*, była zawsze obecna w naszym Zakonie, począwszy od doświadczenia maryjnego naszego Założyciela, św. Jana Bożego, który nigdy nie doznał braku opieki "*Zawsze Czystej*", jak zwykł o Niej mówić.

Pragnę, abyśmy nadal zwracali się do Naszej Matki z prośbą, by oświecała i opiekowała się naszą Rodziną oraz wszystkimi osobami i ich bliskimi, których każdego dnia otaczamy opieką w naszych Dziełach Apostolskich na całym świecie. Chciałabym w związku z tym krótko wspomnieć o dwóch aspektach, które wydają mi się szczególnie ważne w obecnym czasie.

W scenie nawiedzenia Elżbiety, po jej pozdrowieniu, Najświętsza Maryja Panna wypowiada słowa hymnu *Magnificat*. Jest to przepiękny wyraz wdzięczności Bogu, dlatego że wybrał Ją na Matkę dla Swojego Syna i Maryja ukazuje mu swoją ogromną radość: "*Wielbi dusza moja Pana, i raduje się duch mój w Bogu, moim Zbawcy, bo wejrzał na uniżenie Służebnicy swojej.*" (Łk 1,46-48). Jest to wyraz radości i wdzięczności za to, że została powołana i wybrana przez Pana, aby być najważniejszą współuczestniczką Jego zbawczego planu.

Papież Franciszek i cały Kościół kierują do nas, braci zakonnych, nieustanne wezwanie, by żyć dając świadectwo radości płynącej z naszego powołania. Radość ta ma swoje źródło w spotkaniu z Chrystusem, w życiu wypełnionym modlitwą osobistą i wspólnotową, w codziennym słuchaniu Słowa, w braterskim dzieleniu życia z braćmi oraz w odnajdowaniu samego Chrystusa w ubogich. Jesteśmy powołani do bycia *apostołami radości*, prawdziwej radości, gdyż smutne naśladowanie Chrystusa jest naśladowaniem żałosnym. (Por. Papież Franciszek do uczestników Kapituły Generalnej Uczennic Boskiego Mistrza)

Maryja towarzyszy nam w naszym życiu, naszej konsekracji Panu i w naszym powołaniu szpitalniczym. My również, tak jak Maryja, zostaliśmy wezwani, by przeżywać to powołanie z radością. Nie chodzi tu tylko o zależące od naszego nastroju uczucia. Radość ta jest konsekwencją bardziej pełnego, bogatego w sens życia, które nie unika krzyża dnia powszedniego, które codziennie odnawia się w spotkaniu z Panem i w którym czuje się nieustanną potrzebę dziękowania Bogu za dar uczestniczenia w Jego planie zbawienia. Szpitalnictwo może być przeżywane w pełni tylko poprzez radość i wdzięczność; owszem, pośród trudności, ale pokładając całkowitą nadzieję w Tym, który nas wezwał. Teraz bardziej niż kiedykolwiek musimy być *prorokami szpitalnictwa* i *świadczyć o nim* za pomocą radości, każdego dnia poprzez szpitalnictwo oddając nasze życie, by służyć planowi Bożemu. Wezwanie to, jak najbardziej, obejmuje również świeckich czujących *wdzięczność* za dar szpitalnictwa. Maryja, Nasza Patronka, jest dla nas przykładem szczęścia i radości powołania!

Druga krótka refleksja dotyczy przeżywanego obecnie czasu przygotowań do zbliżających się kapituł prowincjalnych, które odbędą się w 2018 roku. Podczas ich trwania będziemy starali się rozeznaczyć przyszłość szpitalnictwa w każdej z prowincji. Także przy tej okazji zwrócimy się do naszej Matki i prosimy Ją o opiekę. W chwili Zwiastowania Ona ofiarowała Panu swoją gotowość i otwarcie na Boży plan: "*Oto Ja służebnica Pańska, niech Mi się stanie według twego słowa*" (Łk 1, 38).

To jest postawa i otwarcie jakiego się od nas wszystkich oczekuje: pokonać rezygnację i autoreferencjalizm, aby otworzyć się na wolę Pana, aby rozeznaczyć to, o co Duch Święty nas prosi każdego z osobna, każdą prowincję i cały Zakon, aby być wiernym charyzmatowi i powierzonej nam misji. Okażmy tę gotowość podczas trwania kapituł prowincjalnych, a także w trakcie ich przygotowywania.

Nie są to łatwe czasy, ale dzięki radości naszego powołania i podążaniu za przykładem Dziewicy Maryi możemy dać właściwą odpowiedź, o którą się nas prosi. Tak jak nasza Matka, zerwijmy więzy, które nas paraliżują i bądźmy *świadkami i prorokami wolności*, oddając się na służbę misji i Królestwu Bożemu, wybierając nowe ścieżki, którymi Bóg nas poprowadzi, nawet jeśli oznaczać to będzie duże zmiany w naszym życiu. Tak właśnie stało się z tą młodą kobietą z Nazaretu, która przyjęła zarówno wezwanie jak i wyzwanie. Podobnie jak Ona i pod jej opieką, bądźmy odważni!

Życzę wszystkim, w imieniu własnym i całej Kurii Generalnej, radosnego święta Najświętszej Maryi Panny, Patronki naszego Zakonu. Niech błogosławi Ona naszemu ukochanemu Zakonowi i wszystkim członkom Rodziny Szpitalnej św. Jana Bożego.

Z braterskimi pozdrowieniami

Br. Jesús Etayo
Przełożony Generalny